

บทวิเคราะห์
ทิศทางการลงทุนภาคเอกชนจากผลการสำรวจผู้ประกอบการ
และนัยต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

กรกฎาคม 2552
ทีมวิเคราะห์สนทศธุรกิจ
และทีมนโยบายเศรษฐกิจด้านอุปทาน
ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจด้านอุปทาน
สายนโยบายการเงิน
ธนาคารแห่งประเทศไทย

คณะผู้จัดทำ

เสาวณี จันทะพงษ์ ผู้บริหารทีม ทีมวิเคราะห์สนเทศธุรกิจ	saovanec@bot.or.th	โทร. 0-2283-6131
อโนทัย พุทธารีย์ ผู้บริหารทีม ทีมนโยบายเศรษฐกิจด้านอุปทาน	anotaii@bot.or.th	โทร. 0-2283-6190
ปารีณา พวงศิริ BOT-TOP ทีมนโยบายเศรษฐกิจด้านอุปทาน	pareenap@bot.or.th	โทร. 0-2283-5607
อัญชลี ศิริคะเนรัตน์ BOT-TOP ทีมวิเคราะห์สนเทศธุรกิจ	anchales@bot.or.th	โทร. 0-2283-5646
รุ่งนภา โอภาสปัญญาสาร เศรษฐกิจ ทีมวิเคราะห์สนเทศธุรกิจ	rungnapo@bot.or.th	โทร. 0-2283-5646

Disclaimer: ข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทวิเคราะห์นี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับธนาคารแห่งประเทศไทย และไม่ได้สะท้อนความเห็นของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง

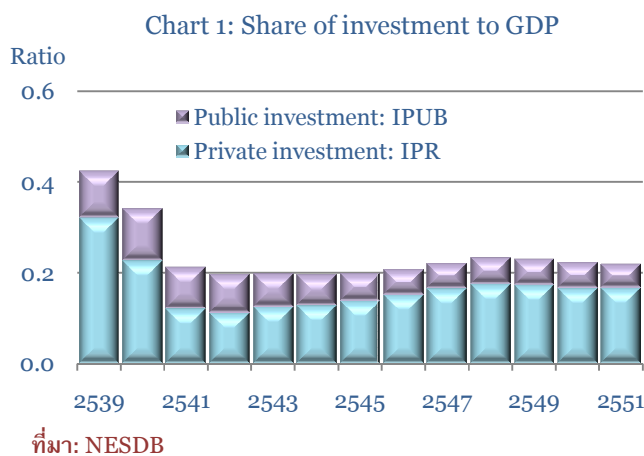
บทวิเคราะห์ เรื่อง “ทิศทางการลงทุนภาคเอกชนจากผลการสำรวจผู้ประกอบการ และหัยต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ” กรกฎาคม 2552

การลงทุนเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการเพิ่มสต็อกทุน (Capital stock) ซึ่งถือเป็นการขยายศักยภาพการผลิตของประเทศ (Potential output) ในระยะยาว โดยอัตราการขยายศักยภาพการผลิตที่สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของอุปสงค์จะนำไปสู่อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพและไม่กดดันให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ ทั้งนี้ การวิเคราะห์ทิศทางการลงทุนภาคเอกชนจากผลสำรวจภาวะการลงทุนของผู้ประกอบการในระยะ 6-12 เดือนข้างหน้า จะทำให้สามารถประเมินการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในระยะกลางและระยะยาวได้

1. ความสำคัญ ปัจจัยกำหนด และประสิทธิภาพของการลงทุน

1.1 ความสำคัญของการลงทุน

โดยทั่วไป การลงทุนภาคเอกชนมีความผันผวนค่อนข้างมาก โดยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของการลงทุนภาคเอกชนของไทยในช่วงปี 2541-2552 สูงกว่า GDP ถึง 4 เท่า และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับวัฏจักรเศรษฐกิจ (Pro-cyclical)² ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 การลงทุนภาคเอกชนมีสัดส่วนกว่าร้อยละ 30 ของ GDP หรือคิดเป็นร้อยละ 75 ของการลงทุนทั้งหมด ขณะที่การลงทุนภาครัฐ มีสัดส่วนค่อนข้างคงที่เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 10 ของ GDP เท่านั้น แต่

หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 การลงทุนภาคเอกชนมีบทบาทน้อยลงเมื่อเทียบกับ GDP แต่ยังคงมีสัดส่วนถึงร้อยละ 70 ของการลงทุนทั้งหมด (Chart 1) ทั้งนี้ การลงทุนภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์มีสัดส่วนถึงร้อยละ 77 ส่วนการลงทุนภาครัฐส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนในการก่อสร้างซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ 68 ของการลงทุนภาครัฐทั้งหมด

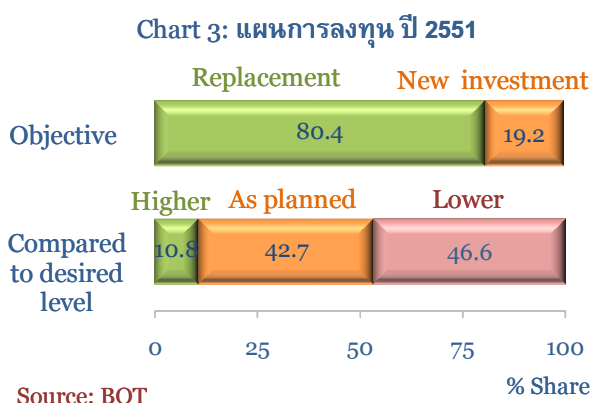
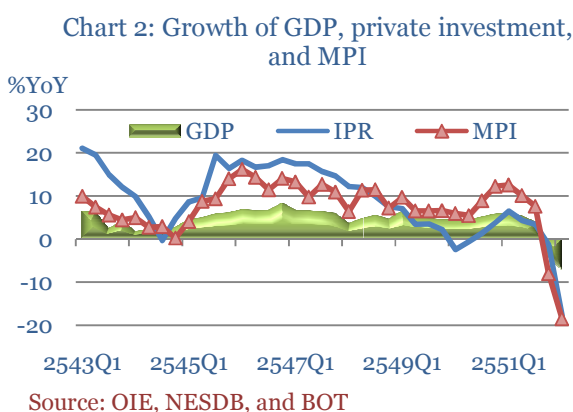
¹ การสำรวจพิเศษเรื่อง การลงทุนปี 2552 จัดทำในเดือนเมษายน 2552 โดยส่งแบบสอบถามไปยังบริษัทต่างๆ ทั่วประเทศ จำนวน 865 ราย ในช่วงระหว่างวันที่ 20 เมษายน – 25 พฤษภาคม 2552 และได้รับการตอบกลับทั้งสิ้น 297 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 34.33

² ค่า Correlation coefficient ของวัฏจักรการลงทุนภาคเอกชนกับ GDP และ MPI อยู่ที่ 0.89 และ 0.73 ตามลำดับ

1.2 ปัจจัยสำคัญที่กำหนดการลงทุน³ มีหลายปัจจัย ที่สำคัญได้แก่

1.2.1 ภาวะเศรษฐกิจโดยรวม (General economic activity)

ในช่วงที่เศรษฐกิจชะลอตัว ผู้ประกอบการจะตัดสินใจลงทุนน้อยลง เพื่อให้สอดคล้องกับการลดลงของอุปสงค์ ซึ่งเห็นได้จากการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่มีทิศทางเดียวกันกับดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI) และ GDP (Chart 2) สอดคล้องกับผลการสำรวจพิเศษ ที่พบว่า ในปี 2551 ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจชะลอตัวอันเป็นผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลก ผู้ประกอบการร้อยละ 46.6 มีการลงทุนจริงต่ำกว่าแผนการลงทุนที่วางไว้ และส่วนใหญ่เป็นการลงทุนเพื่อบำรุงรักษาและทดแทน (Chart 3)

1.2.2 ต้นทุนที่แท้จริงของการใช้ทุน (The real user cost of capital)

ต้นทุนที่แท้จริงของการใช้ทุนประกอบด้วยหลายองค์ประกอบ อาทิ ราคาของสินค้าทุนโดยเปรียบเทียบ (Relative price of capital) ต้นทุนการระดมทุน (Cost of finance) การเก็บภาษี (Taxation) และอัตราการเสื่อมค่าของทุน (Depreciation rate) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบของต้นทุนที่แท้จริงของการใช้ทุนจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา อย่างไรก็ตาม ในส่วนนี้จะพิจารณาเฉพาะต้นทุนใน 2 ส่วนแรกเท่านั้น

ในทางทฤษฎี **ราคาของสินค้าทุนโดยเปรียบเทียบ** มีความเกี่ยวเนื่องกับอัตราแลกเปลี่ยน กล่าวคือ หากอัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่าจะส่งผลต่อราคานำเข้าของสินค้าทุนใน 2 ช่องทาง คือ 1) ผลกระทบทางตรง (Direct effect) คือ ราคานำเข้าสินค้าทุนจะถูกลงในรูปของเงินตราในประเทศ และ 2) ผลกระทบทางอ้อม (Indirect effect) คือ ราคาวัตถุดิบนำเข้าที่ใช้ในการผลิตสินค้าทุนมีราคาถูกลงในรูปของเงินตราในประเทศ ซึ่งผลกระทบดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้จากสัดส่วนการใช้สินค้านำเข้า (Import contents) ระหว่างองค์ประกอบของ GDP

ในกรณีของไทย พบว่าตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมา ราคาของสินค้าทุนโดยเปรียบเทียบมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่อ่อนค่าลงตั้งแต่หลังวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ส่งผลกระทบทงตรงให้ราคานำเข้าสินค้าทุนเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบทางอ้อมผ่านราคานำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต (Chart 4.1)

³ ในทางทฤษฎี ปัจจัยสำคัญกำหนดระดับสต็อกทุนเป้าหมายของธุรกิจ ขึ้นกับระดับการผลิตที่ธุรกิจวางแผนไว้ และต้นทุนที่แท้จริงของการใช้ทุน การตัดสินใจลงทุนของธุรกิจขึ้นกับ ความต้องการที่จะให้ระดับสต็อกทุนในปัจจุบันขยับไปสู่ระดับสต็อกทุนเป้าหมายของธุรกิจ (Bakhshi, Hasan and Jamie, Thompson (2002), Explaining Trends in U.K. Business Investment, Bank of England Quarterly Bulletin, Spring)

และหากพิจารณาถึงสัดส่วนการใช้สินค้านำเข้า (Import contents) ของการลงทุนภาคเอกชนที่สูงถึงร้อยละ 40.6 ในปี 2518 ซึ่งหมายถึง การลงทุนมูลค่า 1 บาท มีสัดส่วนการใช้สินค้านำเข้า 0.41 บาท และสัดส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาอยู่ที่ร้อยละ 54.5 ในปี 2543 หากเทียบกับอุปสงค์ในประเทศอื่นๆ จะเห็นได้ว่า อัตราแลกเปลี่ยนจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนภาคเอกชนมากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ ใน GDP (Table 1)

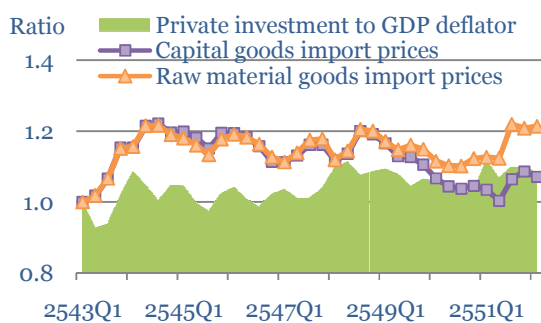
Table 1: Import contents in final demand

Import contents (%)	2518	2523	2528	2533	2538	2541	2543
Consumption	13.5	20.3	20.8	25.3	31.3	28.2	31.6
Government	11.1	17.2	17.8	14.9	13.9	9.2	13.5
Investment	40.6	40.9	42.2	46.7	51.2	48.0	54.5
Domestic demand	18.3	24.6	25.2	32.3	37.5	31.1	35.2
Exports	12.6	20.3	21.0	32.4	36.2	33.5	43.4

Source: I-O table and BOT's calculations

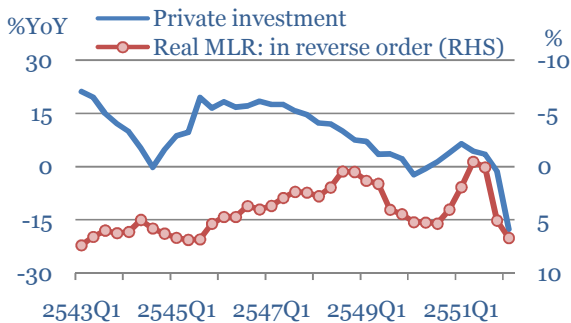
นอกจากนี้ หากพิจารณาต้นทุนที่แท้จริงของการใช้ทุนในด้านของต้นทุนการระดมทุน (Cost of finance) ที่สะท้อนจากอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมที่แท้จริง (Real interest rate) พบว่า ยังไม่เป็นปัจจัยสนับสนุนต่อการลงทุนภาคเอกชนของไทยนัก กล่าวคือ อัตราดอกเบี้ยกู้ยืมที่แท้จริง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.1 ในไตรมาส 3 ปี 2551 มาอยู่ที่ร้อยละ 5.1 และ 6.7 ในไตรมาส 4 ปี 2551 และไตรมาส 1 ปี 2552 ตามลำดับ (Chart 4.2)

Chart 4.1: Cost of investment

Source: NESDB, MOC, and BOT

Chart 4.2: Cost of investment

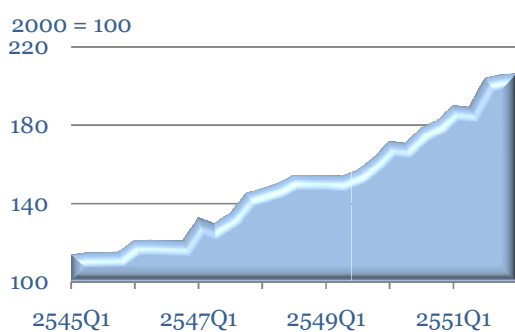

Source: NESDB, MOC, and BOT

Note: Real MLR = MLR - Current headline inflation

1.2.3 ปัจจัยอื่นๆ

Chart 5: Capacity index

Source: OIE, and BOT

การตัดสินใจลงทุนของผู้ประกอบการยังถูกกำหนดจากปัจจัยอื่นๆ อาทิ การลงทุนเพื่อให้สามารถรองรับเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น ในปี 2543 ซึ่งเป็นปีที่ทั่วโลกคาดว่าจะประสบปัญหาจากระบบคอมพิวเตอร์ หรือที่เรียกกันว่า ปัญหา Y2K ซึ่งความตื่นตัวในเรื่องนี้ทำให้ทั่วโลกเร่งพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ที่สามารถรับมือกับ

ปัญหาดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้เกิดการลงทุนด้านเทคโนโลยีใหม่จำนวนมากทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทยด้วย โดยการลงทุนภาคเอกชนในส่วนของเครื่องมือและเครื่องจักรขยายตัวถึงร้อยละ 17.8 เมื่อเทียบกับปีก่อน ในขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวเพียงร้อยละ 6.8 นอกจากนี้ การที่ธุรกิจได้ขยายการลงทุนไปมากแล้วส่งผลให้ผู้ประกอบการชะลอการตัดสินใจลงทุนออกไป ตัวอย่างเช่น ในช่วงไตรมาส 4 ปี 2551 ภาคอุตสาหกรรมมีการขยายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.8 จากไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่ได้มีการขยายกำลังการผลิตไปแล้วในไตรมาส 3 ของปีเดียวกัน (Chart 5)

1.3 ประสิทธิภาพของการลงทุน

ประสิทธิภาพของการลงทุนเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบในการประเมินภาวะและแนวโน้มการลงทุน พบว่าการลงทุนของไทยมีประสิทธิภาพลดลง สะท้อนจากอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทุนต่อการเปลี่ยนแปลงของผลผลิต (Incremental Capital Output Ratio: ICOR)⁴ ที่มีค่าสูงขึ้นตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา แสดงให้เห็นว่า มูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ 1 หน่วย มีการใช้ปัจจัยทุนเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP)⁵ ที่ปรับลดลงมาอยู่ที่ 2.1 ในปี 2550 เทียบกับปีก่อนที่ 2.4 ซึ่งเครื่องชี้ทั้งสองสะท้อนให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิตของไทยไม่ได้พัฒนาขึ้นมากนัก นอกจากนี้ หากเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุน (Return on investment: ROI) ในประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย และสิงคโปร์ พบว่าผลตอบแทนของการลงทุนในไทยต่ำกว่าผลตอบแทนการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน (Table 2) และลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2547 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 25.1 มาอยู่ที่ร้อยละ 13.8 ในปี 2551

Table 2: Efficiency of investment

	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551
1. ICOR¹	0.7	0.8	1.4	0.8	0.8	1.2	1.8	1.8	1.7	n.a.
2. TFP¹	3.0	3.4	0.6	3.4	5.1	3.7	2.0	2.4	2.1	n.a.
3. Return on investment (%)²										
- Asia pacific	12.3	13.5	10.9	10.7	12.1	13.7	15.1	15.2	16.3	12.3
- Malaysia	21.2	19.6	18.4	19.9	24.8	27.3	27.2	27.0	25.8	21.2
- Singapore	14.8	16.8	10.3	9.7	11.7	15.4	23.0	19.0	22.7	14.8
- Korea	15.4	14.8	11.8	13.3	11.9	13.5	13.8	15.7	15.6	15.4
- Thailand	13.8	16.2	15.3	11.3	15.3	25.1	21.1	18.1	19.9	13.8
- Philippines	11.9	12.7	8.3	12.1	11.7	15.5	11.1	11.5	11.9	11.9

Source: 1 Capital Stock of Thailand 2007 Edition (NESDB, 2008)

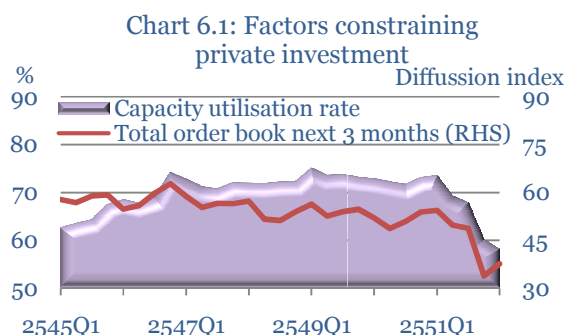
2 Calculated from Direct investment income for the current year divided by average of FDI stock of the previous year and the current year (UNCTAD 2008)

⁴ อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทุนต่อการเปลี่ยนแปลงของผลผลิต (Incremental Capital Output Ratio: ICOR) แสดงถึงประสิทธิภาพของการลงทุนที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ โดยเป็นการเปรียบเทียบว่า ผลผลิต (GDP) ที่เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ต้องอาศัยการลงทุนเพิ่มขึ้นเท่าใด หาก ICOR มีค่าน้อย แสดงว่าประสิทธิภาพหน่วยสุดท้ายของทุนมีค่าสูง

⁵ ผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP) หมายถึง การวัดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP growth) ที่เกิดขึ้นจากส่วนที่มีได้มาจากการเพิ่มของปัจจัยการผลิต (ทุน แรงงาน และที่ดิน) โดยเป็นส่วนที่นอกเหนือจากปัจจัยทั้ง 3 ชนิด ดังนั้นจึงเรียกส่วนดังกล่าวว่า ส่วนที่เหลือ (Residual) หรือ ผลของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (Technical progress) ซึ่งทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงขึ้นโดยไม่ได้ใช้ต้นทุนหรือทรัพยากรเพิ่มมากขึ้น

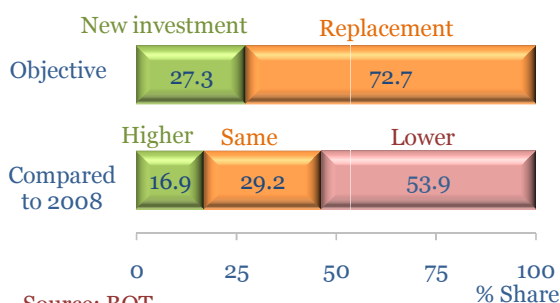
2. ทิศทางการลงทุนภาคเอกชนและหนี้ยต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป

ทิศทางการลงทุนภาคเอกชนในปี 2552 คาดว่าจะยังคงหดตัว เห็นได้จาก ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของ ไทยที่ยังอยู่ในภาวะถดถอยในช่วงครึ่งแรกของปี 2552 ตามการถดถอยของเศรษฐกิจโลกที่มีสาเหตุจากวิกฤต การเงินโลก ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศหดตัว ทำให้มีสินค้าคงคลังค้างสต็อกอยู่เป็นจำนวนมาก และผู้ประกอบการต้องลดกำลังการผลิตลงไปตามยอดคำสั่งซื้อที่ลดลงมากโดยเฉพาะจากตลาด ต่างประเทศ ส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องรักษาสภาพคล่องของธุรกิจไว้เพื่อให้ธุรกิจดำเนินการต่อไปได้ จึงชะลอ

Source: BOT

Chart 6.2: แผนการลงทุนในครึ่งหลังของปี 2552

Source: BOT

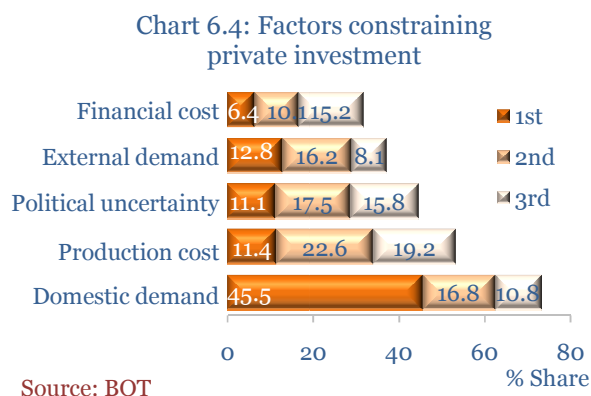
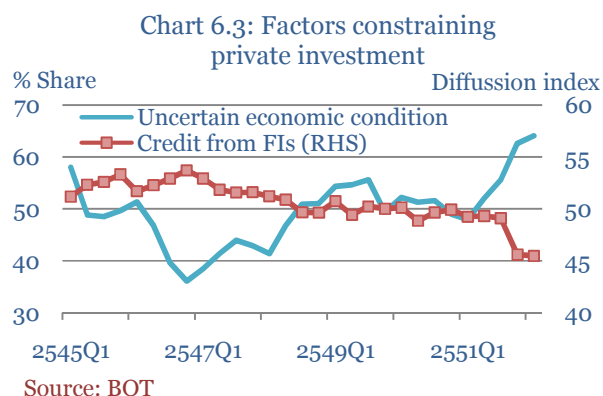
ส่งเสริมการลงทุน (The Board of Investment of Thailand: BOI) ที่แสดงถึงการหดตัวของการลงทุนภาคเอกชน โดยในช่วงครึ่งแรกของ ปี 2552 โครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนลดลงร้อยละ 22.0 คิดจากจำนวนราย โครงการ เทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน และลดลงร้อยละ 6.9 จากจำนวนเงินลงทุน และโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ การส่งเสริมการลงทุนลดลง ร้อยละ 24.1 คิดจากจำนวนรายโครงการ เทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน และ 48.2 คิด จากจำนวนเงินลงทุน ตามลำดับ⁶

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารัฐบาลได้ออกมาตรการด้านภาษีที่สนับสนุนให้เกิดการลงทุน เช่น มาตรการภาษีเพื่อ สนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และมาตรการภาษีเพื่อช่วยเหลือธุรกิจอสังหาริมทรัพย์⁷ ในต้นปีที่ผ่านมา แต่ก็ไม่ได้กระตุ้นให้เกิดการลงทุนใหม่มากนัก เนื่องจากความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่ยังอยู่ ในระดับต่ำ และสถาบันการเงินมีความระมัดระวังมากขึ้นในการปล่อยสินเชื่อให้แก่ภาคธุรกิจ ทำให้ธุรกิจ เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยาก สะท้อนจาก Diffusion index ของการได้รับเครดิตจากธนาคารตั้งแต่นั้นปี 2550 ที่อยู่

⁶ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (2552), สถิติการให้การส่งเสริมการลงทุน

⁷ กระทรวงการคลัง (2552), ข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 5/2552 วันที่ 20 มกราคม 2552

ที่ 45.5 ซึ่งต่ำกว่าระดับความเชื่อมั่นที่ 50 (Chart 6.3) ทั้งนี้ ผลการสำรวจผู้ประกอบการพบว่า ปัจจัยสำคัญที่กำหนดการตัดสินใจลงทุน คือ อุปสงค์ในประเทศ ต้นทุนการผลิต และสถานการณ์ทางการเมือง (Chart 6.4)

ทั้งนี้ จากการศึกษาของ ภาวินี วิโนทัย, 2547⁸ พบว่า การลงทุนภาครัฐจะส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและช่วยกระตุ้นการลงทุนภาคเอกชนในระยะยาวอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ในภาวะที่การลงทุนภาคเอกชนหดตัวอย่างต่อเนื่องเช่นในปัจจุบัน ภาครัฐต้องเข้ามามีบทบาทในการลงทุนมากขึ้นเพื่อให้มีความสมดุลและส่งเสริมให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว โดยตัวอย่างมาตรการที่สำคัญของรัฐในด้านนี้ คือ โครงการด้านการศึกษาเรียนฟรี 15 ปี และโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ภายใต้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเร่งด่วนในระยะที่ 1 เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การขยายการลงทุนภาคเอกชนที่มากเกินไปจะทำให้มีการนำเข้าสินค้าทุนที่สูงขึ้น และส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล ดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ขณะที่การลงทุนภาครัฐที่ล่าช้าและน้อยเกินไปในโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร จะทำให้เกิดความตกต่ำของความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทย สะท้อนให้เห็นว่าความไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องของการลงทุนภาครัฐมีส่วนสำคัญที่จะนำไปสู่ปัญหาการหดตัวของการเติบโตทางเศรษฐกิจได้ (กิตติ ลิ้มสกุล, 2540)⁹

3. สรุป

การหดตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนภาคเอกชน จะเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวและการเติบโตของเศรษฐกิจในระยะต่อไป ซึ่งภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ภาครัฐต้องเข้ามามีบทบาทในการลงทุนมากขึ้นแทนภาคเอกชน และผลทางอ้อมของการลงทุนภาครัฐที่เพิ่มขึ้นก็ช่วยกระตุ้นการลงทุนภาคเอกชนได้ด้วย เพื่อให้การลงทุนรวมของประเทศอยู่ในระดับที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

⁸ ภาวินี วิโนทัย (2547). ผลกระทบของการลงทุนภาครัฐต่อการลงทุนภาคเอกชนและการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

⁹ กิตติ ลิ้มสกุล. (2540). วิกฤตเศรษฐกิจมหภาคและผลกระทบภาคเศรษฐกิจจริง. เศรษฐกิจไทย: วิกฤตและทางออก: 1-10.

ข้อควรคำนึง คือ เพื่อให้การใช้เงินภาษีของส่วนรวมเกิดประโยชน์สูงสุด ภาครัฐควรรีเริ่มการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุนภาคเอกชนได้อย่างแท้จริง และควรทำอย่างต่อเนื่อง มากกว่าที่จะตัดสินใจลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเมื่อเห็นมีการขยายตัวของการลงทุนและการเติบโตทางเศรษฐกิจแล้ว เพราะหากเศรษฐกิจชะลอตัวจะทำให้การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต้องชะงักงัน และต้องใช้ระยะเวลายาวนานขึ้น นอกจากนี้ ควรมุ่งเน้นประสิทธิภาพของการลงทุนด้วย

ที่มิวิเคราะห์สนเทศธุรกิจและ
ที่มอบนโยบายเศรษฐกิจด้านอุปทาน
กรกฎาคม 2552

เอกสารอ้างอิง:

Bakhshi, Hasan and Jamie, Thompson (2002), Explaining Trends in U.K. Business Investment, Bank of England Quarterly Bulletin, Spring.

Mallikamas, Roong Poshyananda, Yunyong Taicharoen, and Duangporn Rodpingsangkaha (2003), Investment Cycles, Economic Recovery and Monetary Policy, BOT Symposium 2003, August.

Office of the National Economic and Social Development Board (2008), Capital Stock of Thailand 2007 Edition.

United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) (2008), World Investment Report 2008: Transnational Corporations and the Infrastructure Challenge, July.

Whitaker, Simon (1998), Investment in this Recovery: an Assessment, Bank of England Quarterly Bulletin, February.

กระทรวงการคลัง (2552), ข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 5/2552 วันที่ 20 มกราคม 2552

กิตติ ลิ้มสกุล. (2540). วิฤตเศรษฐกิจมหภาคและผลกระทบภาคเศรษฐกิจจริง. เศรษฐกิจไทย: วิฤตและทางออก: 1-10.

ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ ฉบับเดือนเมษายน 2547 และเดือนกรกฎาคม 2548

ภาวิณี วิโนทัย (2547). ผลกระทบของการลงทุนภาครัฐต่อการลงทุนภาคเอกชนและการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ คุณกิตติ (2551), ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง ปีแห่งการลงทุน 2551-2552 (Thailand Investment Year 2008 - 2009), 10 เมษายน